

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVII. — Wydana i rozesłana dnia 5. października 1907.

Treść: № 235. Rozporządzenie, dotyczące zawodowego wytwarzania w kraju sztucznych słodyczy i sprowadzania tychże z krajowego źródła wytwórczego, tudzież nabywania ich przy publicznych licytacyach.

235.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, rolnictwa i sprawiedliwości z dnia 3. października 1907.,

dotyczące zawodowego wytwarzania w kraju sztucznych słodyczy i sprowadzania tychże z krajowego źródła wytwórczego, tudzież nabywania ich przy publicznych licytacyach.

Artykuł I.

Na zasadzie § 7. ustawy z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897., odnoszącej się do obrotu artykułami żywności i niektórymi przedmiotami użytkowymi wydaje się następujące postanowienia co do zawodowego wytwarzania w kraju sztucznych słodyczy i sprowadzania tychże z krajowego źródła wytwórczego:

§ 1.

Słodyczami sztucznymi w myśl rozporządzenia niniejszego są wszystkie preparaty otrzymane drogą syntezy, które ze względu na swój skład chemiczny nie należą do grupy wodzianów węgla a posiadają wyższy stopień słodyczy, aniżeli czysty cukier z trzciny cukrowej (n. p. sacharyna, t. j. bezwodnik kwasu ortosulfaminbenzoesowego albo orto-

sulfid kwasu benzoesowego, sukrol i dulcin, t. j. karbamid paraphenetolu, glucin, t. j. sól sodowa siarkokwasów triazynów itd.).

Zawodowe wytwarzanie sztucznych słodyczy bez zezwolenia Ministerstwa spraw wewnętrznych jest zakazane. Zakaz ten obejmuje także połączenia chemiczne sztucznych słodyczy oraz mieszaniny takich słodyczy albo ich połączeń z innymi substancjami. Udzielone zezwolenie może ulegć odwołaniu w razie niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Fabryki krajowe mogą dostarczać wytworzonych sztucznych słodyczy oraz chemicznych połączeń takich słodyczy i mieszanin słodyczy lub ich połączeń chemicznych z innymi substancjami, w kraju tylko osobom uprawnionym do sprowadzania sztucznych słodyczy. Dostarczenie może nastąpić dopiero wówczas, jeżeli fabryce przedłożono pozwolenie poboru wystawione przez polityczną władzę krajową.

O pozwolenie poboru, które udzielane będzie w każdym wypadku z osobna, należy wystarać się u politycznej władzy krajowej. Będzie ono obejmowało następujące daty:

1. Nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego, ilość, oznaczenie i wagę sporko przesyłek oraz wagę netto sztucznej słodyczy, którą ma się dostawić, następnie wymienienie postaci, w jakiej słodycz tę dostawia się.

2. Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie odbiorcy.

Pozwolenia te należy zaopatrzyć uwagą co do wykonania zamówienia oraz liczbą, pod którą w rejestrze sprzedaży, utrzymywanym przez przedsiębiorstwo fabryczne (§ 2. l. 1.) odpisano dostawioną słodycz itd. i przechować je przy tym rejestrze.

Przy każdej odstawie sztucznych słodyczy na rzecz uprawnionych do poboru winno kierownictwo fabryki wystawić i dołączyć jukstowane poświadczenie odstawienia podające dzień dostawy, jakość i ilość dostawionej słodyczy, daty pozwolenia poboru, miejsce i nazwę fabryki; poświadczenie to ma być podpisane przez właściciela fabryki lub urzędnika fabrycznego.

Przy sprowadzaniu sztucznych słodyczy przez aptekarzy, oraz kupców hurtownych materiałów aptecznych i towarów materiałowych należy bezwzględnie po nadejściu przesyłki wciągnąć ją jako pobór do rejestru przepisanego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 20. kwietnia 1898., Dz. u. p. Nr. 51., podając dokładnie dzień nadejścia, przesyłającego, rodzaj opakowania, wagę netto oraz postać, w jakiej słodycz dostawiono. Poświadczenie dostawy należy dołączyć do rejestru jako załącznik.

Takie sztuczne słodycze, których bezwarunkowo nie wolno wprowadzać do kraju, można odstawiać tylko na rzecz zagranicy.

§ 2.

Obrót każdej fabryki krajowej, w której wytwarza się sztuczne słodycze, stoi pod nadzorem władzy skarbowej.

Celem przeprowadzenia tego nadzoru zarządza się w szczególności:

1. Wytwory ostateczne (np. sacharyna, preparaty sacharynowe itd. § 1.) należy złożyć w pewnym oznaczonym składzie zamkniętym wspólnie także przez władzę skarbową; każde oddanie tych wytworów ostatecznych do składu i wydobyć ich ze składu nastąpi przy współudziale władzy skarbowej. Przedsiębiorstwo winno każde oddanie do składu względnie wydobyć ze składu wciągać do rejestru magazynowego względnie rejestru sprzedaży, który założyć należy według wzoru, jaki ustanowi właściwa krajowa władza skarbowa.

2. Półfabrykaty (np. sulfamid ortotoluolu, parafenetydynę itd.) należy również umieszczać na składzie w pewnym lokalu, służącym wyłącznie tylko do tego celu a przedsiębiorstwo winno także co do każdego złożenia w składzie względnie użycia półfabrykatów prowadzić zapiski według wzoru, który również nłoży właściwa krajowa władza skarbowa.

3. Państwowe organy nadzorcze mają prawo wstępu do lokalności przedsiębiorstwa o każdym czasie, prawo kontrolowania fabrykacji i prawo wglądu do zapisków wymienionych pod 1 i 2 oraz do ksiąg przedsiębiorstwa.

4. Należy prowadzić osobne zapiski co do przesyłek sztucznych słodyczy wymienionych w § 1., które wywozi się po za granicę celną.

Przy przesyłkach tego rodzaju należy stosować postanowienia odnoszące się do wywozu towarów, których wyjście poza linię celną musi być udowodnione, a przekazanie przesyłki do urzędu, przez który się ją wywozi, ma być uskutecznione przez organy skarbowe, którym poruczono nadzorowanie przedsiębiorstwa.

Każda pozycya wyżej wymienionych zapisków musi być pokryta odnośnemi dokumentami nadawczemi.

5. Celem przeszkodzenia nieprawemu wynoszeniu sztucznych słodyczy (§ 1.) przez personal robotniczy, zajęty w przedsiębiorstwie winno kierownictwo fabryki w porozumieniu z państwowemi organami nadzorczeni wydać odpowiednie zarządzenia.

§ 3.

Oprócz zarządzeń postanowionych w § 2., można celem nadzorowania przedsiębiorstw fabrycznych, wymienionych w § 1. zaprowadzić inne jeszcze kontrole, a w szczególności także stały nadzór przedsiębiorstwa ze strony władzy skarbowej.

§ 4.

C. k. władze skarbowe I. instancji, w których okręgu znajduje się jedna z fabryk podpadających pod § 1., ust. 2., winny w dniu 1. stycznia i 1. lipca każdego roku przedkładać c. k. Ministerstwu skarbu wykaz podający ilość słodyczy, którą fabryka ekspedyowała na rzecz odbiorców krajowych.

Wykaz ten winien zawierać co do poszczególnych przesyłek wymienienie wysyłającego, odbiorcy, wagi sporko i netto oraz postaci, w jakiej słodycz dostarczono, tudzież podanie dat pozwolenia poboru.

§ 5.

Działania sprzeciwiające się przepisom drugiego, trzeciego i ostatniego ustępu § 1. podlegają ukaraniu w myśl § 10. ustawy z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897., odnoszącej się do obrotu artykułami żywności i niektórymi przedmiotami użytkowemi.

Artykuł II.

Przy licytacjach publicznych można sprzedać sztuczne słodycze jedynie aptekarzom, kupcom hurtownym materiałów aptecznych i towarów materiałowych, którzy przed przystąpieniem do licytacji mogą się wykazać pozwoleniem poboru wystawionym przez polityczną władzę krajową, albo też takim osobom, które zobowiążą się, wywieźć nabytą słodycz za granicę pod kontrolą celną.

W obwieszczeniu licytacji należy wyraźnie zwrócić uwagę na te okoliczności.

W pierwszym wypadku wyda się słodycz nabywcy po dostarczeniu przepisanego pozwolenia poboru, przyczym władza licytująca (sprzedażnia sądowa, urząd licytacyjny) wręczy wystawiony przez siebie co do nabycia słodyczy dokument pokrywający a równocześnie zawiadomi polityczną władzę krajową.

W drugim wypadku nie można wydać nabywcy nabytych słodyczy; przeciwnie władza licytująca (sprzedażnia sądowa, urząd licytacyjny) zarządzi

w najbliższym urzędzie celnym w zastępstwie i na koszt nabywcy przekazanie słodyczy do dotyczącego granicznego urzędu celnego, a to w drodze postępowania za pozwoleniem na piśmie, pod zamknięciem pakietowym i postara się o bezpośrednie przesłanie tejże do zagranicznego miejsca przeznaczenia, które nabywca ma wskazać.

Aptekarze i hurtowni kupcy materiałów aptecznych i towarów materiałowych winni w pierwszym wypadku wstawić nabytą ilość do przepisanego rejestru jako pobór a dokument pokrywający dołączyć do rejestru jako załącznik.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1908.

Klein wtr.

Bienerth wtr.

Korytowski wtr.

Auersperg wtr.

Fort wtr.

